

Oponentský posudek na diplomovou práci Sandry Černodrinské Herectví, prožívání a vliv vnějších impulzů při tvorbě role.

V podtitulu své práce píše autorka : „ Práce je především sebereflexí snažící se odpovědět na otázku zda: Napodobovat anebo prožívat? Používá při sebereflexi celkem obligátní metodu: chvíli sama uvažuje a pak doplní své úvahy výňatky z odborné literatury, kterými si pomůže své domněnky a úvahy přesněji zformulovat. V práci během studia. Zde, mám dojem, od tématu, které si vytkla, poněkud utíká.

Antigona (Sofoklés)

Úkolem bylo – „umět na jevišti stát, umět jen být“. Na můj vkus se ovšem dozvídám málo. Píše se zde o „antickém stylu herectví“ (?), ale ani slovo o verši. A dále už jen poměrně emotivní popis nervozity opopis zápasu s antickým veršem by mohl být velmi zajímavým příspěvkem k tématu, které si Sandra zvolila. Antický verš svou podstatou (jak tematicky tak formálně) je pro dnešní mladé adepty herectví řekněme velmi odlehlý a pokud ho chtějí uspokojivě zvládnout, není to možné jinak, než za pomoci poměrně tvrdého technického drilu. A tedy prostředků, vycházejících zvnějšku. Zde patrně s žádným prožíváním herec nevystačí. A dále pak následuje ovšem nárok na „ přirozenou“ interpretaci textu, tak aby by byl maximálně tlumočen obsah. Sandra si podle mého názoru tuto možnost neuvědomila a ve svém popisu ji nijak nezúročila.

Kateřina (WSH)

Situace se výrazně lepší. Druhým slovem v této kapitole je slovo blankvers. Tím to ovšem opět končí. O zápasu z „ vnějším předpisem“, kterým každý vázaný text a priori je, ani slovo (abych byla spravedlivá, je tam poznámka že „ hrát cokoliv a dodržovat přitom blankvers není zcela jednoduché“) - za sebe doplňuji ANO!!! Co se týče vnějších impulzů při stavbě role, zmiňuje alespoň kostým. Dále se opět dozvídáme o předvedení na klauzurách (opět popis trémy, žádná sebedůvěra...pouze snad křeč se nedostavila) - tedy o VÝLEDKU, nikoli o procesu tvorby.

Girleen (Osiřelý západ, Činoherní klub)

Zde se nabízí přímo ideální materiál pro zvolené téma. Herečka roli převzala z již reprízované inscenace a musela ji nastudovat podle textu, video záznamu a zcela bez vedení režiséra(?!). A protože byla Sandra zde hozena do ledové vody a byla v tom zcela sama, utkvěl jí tvůrčí proces v mysli velmi intenzivně a je to na popisu znát. Popisuje dobře a výstižně, jak se jí dařilo otočit interpretaci směrem k sobě, k osobnostní výpovědi. A popisuje impulzy a okolnosti, které to ovlivnily -a to vnější- kostým i vnitřní – její momentální osobní situaci. Stále se ovšem obsedantně vrací motivy trémy, nedůvěry v sebe sama a z toho plynoucí

nedostatečné koncentrace na jevišti. Tyto problémy vedou Sandru ke konzultaci s odborníkem a následné terapii.

DISK

Je vidět, že Sandra od prvních krůčků ve škole pokročila. Studium rolí popisuje zajímavě, přesně. Zdá se, že pro ni je vždy inspirací zvnějšku kostým, který cítí a vede ji k pochopení postavy. Zdá se, že je typ herečky, která při studiu role hledá nejprve jakýsi předobraz - typ, který pak variuje, rozvíjí a přizpůsobuje sama sobě- vzhledem k tomu, že předobrazem bývá často herečka Ivana Chýlková, je jasné, že musí mít s přizpůsobením dost práce. A tady se myslím nejvíc blíží tématu, které si zvolila. Zajímavý byl popis práce na postavě matky v inscenaci Mučedník. Tady udělala Sandra nový a důležitý objev. Jako inspiraci ke ztvárnění postavy nehledala jednu konkrétní matku ze svého okolí, ale udělala si – jak píše - průřez matkami- skládala leporelo. A to mi připadá jako velmi důležitý posun pro nalezení široké škály výrazových prostředků.

Praxe

Tři závěrečné kapitoly se věnují zkušenostem v profesionálním divadle (Mladá Boleslav) Tady se setkáváme s již řekněme dospělou herečkou. Umí propojovat svoje nabyté zkušenosti, třídí je, umí vytáhnout ten který soukromý objev v pravou chvíli. Kde byla na začátku roztřesená, nesebevědomá, je na konci vědomá, zdravě sebejistá, neskolí ji ani špatná kritika či dojmologie divadelního okolí.

Závěr práce:

„Třeba je Kordélie v mém podání špatná nebo jiná, než jaká je obecná představa, je ale MOJE. Budu se ji tedy s čistým svědomím snažit rozvíjet dál. A třeba to budu zkoušet jinak. Uvidíme.“

Práci doporučuji k obhajobě.

Otázka:

Co uděláte, až se vám nepodaří najít v reálném životě předobraz pro svou postavu? Je možno pracovat na postavě jen při zapojení fantazie a představivosti?